

[Arne Bjerregaard]

vort samfund, noget særdeles værdifuldt både økonomisk og kulturelt. Derfor vil vi meget nødtigt være med til at ødelægge andelsbevægelsen i det hele taget, hvad vi er bange for, hvis vi begynder at ændre beskatningsformen.

Men vi må også erkende, at hvis andelsforetagender vil fortsætte med deres arrangementer uden at vedkende sig den forpligtelse, der ligger i at have en særstilling beskatningsmæssigt, ja, så må vi selvfølgelig i fremtiden overveje, om man kan tillade, at visse har en skattemæssig særstilling og udnytter denne skattemæssige særstilling på urimelig vis. Vi må klart sige til andelsselskaberne, at det forpligter, den stilling, andelsselskaberne har, og vi vil da også gerne herfra sige til dem, at hvis man ikke forstår sin forpligtelse på nuværende tidspunkt, så kan dette ting på et senere tidspunkt blive nødt til at overveje, hvad man så gør. For det kan ikke være meningen – det vil vi i alt fald ikke vedkende os – at man skal udnytte den stilling, man har.

Vi er imod forslaget, som det foreligger, for vi vil i kristeligt folkeparti hæge om andelsbevægelsen. Men lad mig slutte med at gentage: hvis vore andelsforetagender ikke i fremtiden har forståelse for, at deres særstilling forpligter, ja, så må vi senere overveje situationen.

Lykketoft (S):

Jeg vil gerne starte med at fastslå, at socialdemokratiet også mener, at andelsselskabsformen er værdifuld, at kooperation er godt. Men som jeg allerede gjorde opmærksom på i en kort bemærkning til hr. Anders Poulsen tidligere i diskussionen, har vi jo set gennem en lang årrække, at samvirket i form af kooperationen udmærket kan leve, udmærket kan vokse sig stærkere, selv om man er underkastet den almindelige aktieselskabsbeskatning. Det har vi set i forbrugerkooperationen, det har vi set i arbejderkooperationen. Hvorfor skulle det ikke kunne lade sig gøre i bondekooperationen? Det er en påstand, vi ikke tror på.

Med de begrundelser, som partiets ordfører, hr. Camre, har været inde på, har vi altså fremsat dette forslag. Ikke specielt fordi to professorer, der har været hyret af de private selskaber inden for foderstofbranchen, har

lavet en rapport. Jeg tvivler i og for sig ikke om den videnskabelige værdi af den rapport; det er jo en bearbejdning af nogle tal, en illustration af nogle forskelle i en given periode. Men som vi også har gjort opmærksom på i bemærkningerne til forslaget, er det klart, at havde man valgt en anden periode, så havde det ikke givet det samme beskatningsresultat, den samme forskel. Det havde måske været omvendt. Det er ikke afgørende. Det er heller ikke afgørende for os, om det her på kort eller lang sigt giver særlig mange kroner i statskassen. Det tror jeg i øvrigt ikke det ville gøre de første åringer, selv om forslaget blev gennemført. Det afgørende er – og for så vidt uafhængigt af de aktuelle diskussioner om leasingselskaber – at det er en dårlig indretning af vores skattesystem, at vi behandler forskellige selskabsformer, der driver samme forretningsmæssige aktiviteter, forskelligt. Det er grundlaget for alle mulige former for opfindsomhed, skattetænkning, skattearbitrage, og hvad man nu kalder det med fine ord. Det vil der pr. definition altid være, så længe man har private fonde, der behandles på én måde og indirekte driver virksomhed, så længe man har andelsforeninger og andelsselskaber, der behandles på en anden måde, så længe man har anparts- og aktieselskaber, der behandles på en tredje måde, og for så vidt personligt beskattede erhvervsdrivende, der behandles på en fjerde måde. Derfor ønsker vi over hele spektret en harmonisering.

Det er derfor, vi på den anden side har sagt, at de virksomheder, der ikke kan bruge aktie-/anpartsselskabsformen, bør have en mulighed for en virksomhedsbeskatning, som også bringer dem ind under – for den kapital, de oparbejder i virksomheden – selskabsbeskatningens fordele. Det er så at sige den anden side af sagen, vi diskuterer i dag omkring andelsselskaber og andelsforeninger.

Jeg vil altså gerne understrege, at dette forslag ikke kun er et indlæg i diskussionen om leasingfiduser. Det er foranlediget af den diskussion, at forslaget fremkommer på nuværende tidspunkt, men for socialdemokratiet er det en del af en større sammenhæng, og netop i den sammenhæng må jeg sige, at jeg står uforstående over for socialistisk folkepartis begrundelser for at gå imod et forslag af denne art. Jeg synes, at man dér er inde i en misforstået form for omsorg. Selvfølgelig